

ECLI:NL:RBGEL:2022:6621

Instantie Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak 29-11-2022

Datum publicatie 05-12-2022

Zaaknummer AWB - 22 _ 1967

Rechtsgebieden Belastingrecht

Bijzondere kenmerken Eerste aanleg - enkelvoudig

Inhoudsindicatie

Wet IB 2001, artikel 3.101, eerste lid, onder c. Belastbare periodieke uitkering. Eiseres krijgt na het verbreken van een relatie een schriftelijke toezegging voor een jaarlijkse schenking tot haar pensioen. Ex-echtgenoot trekt dit bedrag af als betaalde alimentatie. Belastingdienst vordert na bij eiseres. Vorderbaar? Ja, zie het vonnis van de civiele rechter. Tegenprestatie? Nee, want eiseres betaalt geld aan haar kinderen niet als tegenprestatie maar omdat zij hun moeder is. Ontvangen bedragen zijn dus belastbaar als periodieke uitkering. Kinderalimentatie? Nee, want de stellingen van eiseres stuiten af op haar andersluidende verklaringen in de civiele procedure. Beroep wel gegrond omdat de belastingrente wordt gematigd conform het voorstel van de inspecteur in verband met aan de Belastingdienst verwijtbare vertraging bij het opleggen van de navorderingsaanslag.

Vindplaatsen

Rechtspraak.nl

Viditax (FutD), 5-12-2022

NLF 2022/2402

FutD 2022-3311 met annotatie van Fiscaal up to Date

V-N Vandaag 2022/3064

NTRFR 2023/14 met annotatie van mr. M. Wolff

V-N 2023/6.2.1

JIN 2023/6 met annotatie van mr. P.A. den Hollander

Uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: ARN 22/1967

uitspraak van de enkelvoudige kamer van

in de zaak tussen

[eiseres] , uit [plaatsnaam] , eiseres

en

de inspecteur van de belastingdienst, kantoor Doetinchem (verweerder).

Inleiding

In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eiseres tegen de uitspraak op bezwaar van verweerder van 14 januari 2022.

Verweerder heeft aan eiseres voor het jaar 2016 een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (IB/PVV) opgelegd naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 78.592. Gelijktijdig met de vaststelling van de navorderingsaanslag heeft verweerder eiseres € 1.001 belastingrente in rekening gebracht (de belastingrentebesikking).

Verweerder heeft het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

De rechtbank heeft het beroep op 28 oktober 2022 op zitting behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door [persoon A] (financieel adviseur). Namens verweerder zijn verschenen [persoon B] en [persoon C] . Na de zitting is nog een proceskostenformulier van eiseres binnengekomen.

Feiten

1. Eiseres heeft een affectieve relatie gehad met [ex-partner] (hierna: de ex-partner). Deze relatie is in [jaartal] verbroken. Uit de relatie van eiseres en de ex-partner zijn twee kinderen geboren, namelijk [kind 1] , geboren op [geboortedatum] en [kind 2] , geboren op [geboortedatum] .

2. Op 21 mei 2010 heeft de ex-partner de volgende afspraken met eiseres over financiële ondersteuning op schrift gesteld.

`Beste [eiseres] ,

Hierbij mijn afspraken met jou vastgelegd. Bij leven en welzijn van ons beiden spreek ik het volgende met je af:

Ten behoeve van schenking betaal ik aan jou voor [kind 1] 5000 (vijfduizend) euro per jaar.

Ten behoeve van schenking aan [kind 2] betaal ik eveneens 5000 (vijfduizend) per jaar.

Aan jou betaal ik 2000 euro per jaar (tweeduizend).

Bovenstaande bedragen betaal ik tot jouw 65ste levensjaar ([jaartal]).

Voor het overige betaal ik alle door mij goedgekeurde (vooraf) kosten voor [kind 1] en [kind 2] tot zij een zelfstandig leven leiden. Aanschaf van alle vakanties, kleding, etc. etc. worden door mij geregeld en vooraf goedgekeurd. Kosten van eten en drinken worden alleen bij mij thuis vergoed.

Het huis in [land] schenk ik je alsmede jouw [auto] .

Als afronding van jouw huis heb ik de tuinman een offerte laten maken die ik heb goedgekeurd. Ook de leilinden zijn voor jou. Meer kosten dan tot nu gemaakt en goedgekeurd worden door mij niet vergoed.

Ik hoop dat je ooit anders tegen de situatie aan gaat kijken en meer begrip zult tonen.

Ook ik vind het een verdrietige situatie.

[ex-partner] '

3. De ex-partner heeft de betalingen die hij deed op basis van deze brief in het jaar 2015 stopgezet. Om betaling af te dwingen heeft eiseres voor de jaren 2015 en 2016 een civiele procedure gevoerd bij Rechtbank Midden-Nederland. In die procedure is bij vonnis van 9 maart 2016 uitspraak gedaan (vonnis 1).

4. Rechtbank Midden-Nederland heeft in dat vonnis geoordeeld dat de in de brief verwoorde verplichtingen van de ex-partner afdwingbaar zijn en dat moet worden aangenomen dat de overeengekomen bedragen van tweemaal € 5.000 niet voor de kinderen waren bestemd, maar voor eiseres waren bedoeld. In het vonnis is voor recht verklaard dat de ex-partner jaarlijks vanaf 2015 tot en met 2030 een bedrag van € 12.000 aan eiseres is verschuldigd. In overweging 4.1 van het vonnis is over de verklaringen van eiseres het volgende opgenomen (daarbij is eiseres aangeduid als de vrouw en de ex-partner als de man).

'4.1 De vrouw heeft aangevoerd dat partijen mondeling een afspraak hebben gemaakt, op grond waarvan de man haar jaarlijks een bedrag van in totaal € 12.000,- dient te voldoen. Zij heeft in dit verband gewezen op de door de man met de hand geschreven brief, die hiervoor in 2.4. is weergegeven (Hierna: de brief), waarin de man deze afspraak volgens haar heeft vastgelegd. Volgens de vrouw heeft de man tot en met 2014 aan deze verplichting voldaan, door ieder halfjaar een bedrag van € 6.000,- aan haar te betalen. Op 14 januari 2015 heeft de man haar middels de hiervoor in 2.6. genoemde e-mail laten weten dat hij met de betalingen zou stoppen. Sindsdien heeft de vrouw ten onrechte niets meer van hem

ontvangen. Anders dan de man heeft aangevoerd, zijn alle in de brief genoemde bedragen voor de vrouw bestemd. Weliswaar is in de brief vermeld dat de man ten behoeve van de kinderen € 5.000,- (per kind) betaalt, maar dat heeft een fiscale reden gehad. De gehele bijdrage van in totaal € 12.000,- was ter dekking van de hypothecaire lasten bedoeld, die de vrouw in verband met haar nieuwe woning moest dragen. Dat is wat partijen mondeling ook waren overeengekomen. Omdat de man hoofdelijk aansprakelijk was voor de hypothecaire schuld, had hij er belang bij dat zij deze lasten zou voldoen. Hij had berekend dat zij daarvoor een bijdrage van € 15.000,- per jaar van hem nodig had: het hiervoor genoemde bedrag van € 12.000,- en nog eens € 3.000,- contant, aldus de vrouw.'

5. Naar aanleiding van het vonnis heeft de ex-partner in 2016 het verschuldigde bedrag van € 12.000 voor het jaar 2016 betaald.

6. De ex-partner heeft in 2018 een civiele procedure gevoerd tegen eiseres om de overeenkomst van 21 mei 2010 geheel of gedeeltelijk te ontbinden, dan wel het vonnis van 9 maart 2016 te wijzigen. Bij vonnis van 27 juni 2018 (vonnissen 2), heeft de Rechtbank Midden-Nederland geoordeeld dat op basis van de bewoordingen in de overeenkomst van 21 mei 2010 tussen eiseres en haar ex-partner, aannemelijk is dat deze overeenkomst een ontbindende voorwaarde bevat inzake, onder andere, de financiële draagkracht van de ex-partner. Rechtbank Midden-Nederland heeft de bedragen die de ex-partner aan eiseres moet betalen met ingang van 14 februari 2017 op nihil gesteld.

7. Op 11 april 2017 heeft eiseres aangifte IB/PVV gedaan voor het jaar 2016. Het aangegeven inkomen uit werk en woning bedroeg € 65.851 en bestaat uit loon uit tegenwoordige dienstbetrekking minus reisaftrek openbaar vervoer, saldo eigen woning en persoonsgebonden aftrek. Verweerder heeft de reisaftrek openbaar vervoer niet gevolgd en de definitieve aanslag IB/PVV 2016 van 27 oktober 2017 vastgesteld naar een inkomen uit werk en woning van € 66.592.

8. Tijdens de behandeling van de aangifte IB/PVV 2016 van de ex-partner van eiseres is verweerder bekend geworden met vonnis 1. Gelet daarop heeft verweerder met dagtekening 4 september 2021 een navorderingsaanslag IB/PVV 2016 aan eiseres opgelegd naar een inkomen uit werk en woning van € 78.592. Daarbij is rekening gehouden met een belastbaar bedrag van € 12.000. Tegelijkertijd heeft verweerder € 1.001 belastingrente in rekening gebracht. De belastingrente is berekend over de periode van 1 juli 2017 tot en met 4 oktober 2021.

Beoordeling door de rechtbank

9. In geschil is of het door eiseres ontvangen bedrag van € 12.000 van de ex-partner belast is, omdat het een belastbare periodieke uitkering is als bedoeld in artikel 3.101, eerste lid, onder c, van de Wet IB 2001. Daarnaast is de belastingrente van € 1.001 in geschil.

10. Eiseres stelt dat het door haar ontvangen bedrag een tegenwaarde vormt voor een prestatie, zodat geen sprake is van een belastbare periodieke uitkering. De tegenprestatie bestaat volgens eiseres uit het (moeten) besteden van (de) gelden aan de kinderen. Subsidiar stelt eiseres dat geen sprake is van een vorderbare verplichting van de ex-partner en meer subsidiar stelt eiseres dat sprake is van kinderalimentatie. Eiseres is verder van mening dat de in rekening gebrachte belastingrente onredelijk hoog is.

11. De rechtbank is van oordeel dat het door eiseres ontvangen bedrag van € 12.000 moet worden

aangemerkt als een belastbare periode uitkering als bedoeld in artikel 3.101, eerste lid, onder c, van de Wet IB 2001. Wel ziet de rechtbank aanleiding om de in rekening gebrachte belastingrente te matigen. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

12. Op grond van artikel 3.100, eerste lid, onder c, van de Wet IB 2001 is een periodieke uitkering belastbaar indien a) de uitkering in rechte vorderbaar is en b) de uitkering niet de tegenwaarde vormt voor een prestatie. De bepaling bevat uitzonderingen die zich hier niet voordoen.

13. Eiseres heeft in deze zaak betoogd dat de uitkering niet vorderbaar is. Rechtbank Midden-Nederland heeft in vonnis 1 echter conform de vordering van eiseres geoordeeld dat sprake is van een in rechte vorderbare uitkering. Die uitspraak heeft betrekking op de situatie in 2016, net als deze fiscale procedure. De rechtbank ziet geen aanleiding om in deze zaak af te wijken van het oordeel van Rechtbank Midden-Nederland over de civiele kwalificatie van de afspraken tussen eiseres en de ex-partner. Een verschil tussen de civiele en fiscale kwalificatie zou ook onlogisch en ongewenst zijn. De omstandigheid dat de rechtbank in vonnis 2 de betalingen op nihil heeft gesteld vanaf 14 februari 2017, maakt niet dat de betalingen over het jaar 2016 niet vorderbaar waren. Uit vonnis 2 blijkt nu juist dat ze dat toen wel waren.

14. Eiseres stelt verder dat zij de ontvangen uitkering (en nog meer) heeft doorbetaald aan de kinderen, zodat sprake is van een tegenprestatie en de uitkering niet belastbaar is. De rechtbank acht het wel aannemelijk dat eiseres betalingen heeft gedaan aan de kinderen om te voorzien in hun levensonderhoud. Dit hoeft zij dus niet meer te bewijzen, zodat de rechtbank voorbij gaat aan het bewijsaanbod op dit punt. Deze betalingen aan de kinderen zijn echter geen tegenprestatie zoals bedoeld in artikel 3.100, eerste lid, onder c, van de Wet IB 2001. Eiseres heeft de betalingen aan haar kinderen namelijk als ouder gedaan en niet omdat ze daartoe verplicht was op grond van een afspraak met haar ex-partner. Een dergelijke verplichting is in de brief van de ex-partner niet te lezen. Bovendien volgt uit hetgeen eiseres in de eerdere civiele procedure heeft verklaard, dat de uitkeringen waren bedoeld ter dekking van de woonlasten van eiseres en dat er geen sprake was van een verplichting van eiseres om de ontvangen uitkeringen door te betalen aan de kinderen. Omdat deze verplichting er niet was, is er geen sprake van een tegenprestatie. Omdat de betalingen waren bedoeld voor de woonlasten, is er ook geen sprake van (onbelaste) kinderalimentatie. De omstandigheid dat eiseres uit eigen beweging gelden heeft betaald aan de kinderen, omdat de ex-partner deze niet voor hen betaalde, maakt het oordeel niet anders.

15. Verweerder heeft ter zitting erkend dat de navorderingsaanslag redelijkerwijs eerder opgelegd had kunnen worden en dat eiseres dan minder belastingrente verschuldigd zou zijn geweest. Verweerder heeft vanwege niet aan eiseres te wijten vertragingen voorgesteld de belastingrente te verminderen door de belastingrente te berekenen over de periode 1 juli 2017 tot 13 weken na 23 oktober 2020, het moment waarop het verzoek tot navordering werd gedaan aan de inspecteur na het onderzoek. De rechtbank zal verweerder daarin volgen.

16. Gelet op voorgaande het is het beroep alleen gegrond voor zover het beroep betrekking heeft op de beschikking belastingrente. Het beroep tegen de navorderingsaanslag IB/PVV 2016 is ongegrond.

17. De rechtbank ziet in de omstandigheid dat het beroep deels gegrond is aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Eiseres heeft na de zitting het formulier proceskosten ingestuurd, omdat zij dit ter zitting vergeten was te geven. Hoewel dit strikt genomen te laat is en verweerder daardoor ook niet meer heeft kunnen reageren op de gevraagde verletkosten, neemt de rechtbank het formulier gezien de omstandigheden van dit geval toch mee bij de beoordeling. Eiseres vraagt vergoeding van reiskosten, die toewijsbaar zijn op grond van openbaar vervoer tweede klasse. Zij vraagt ook vergoeding van verletkosten van € 356 euro voor 4 uur niet kunnen werken als tandarts. Dit komt neer op een bedrag van € 89 per uur. Omdat eiseres dit uurtarief niet heeft onderbouwd en verweerder er niet op heeft kunnen reageren, matigt de rechtbank het te vergoeden bedrag tot € 50

per uur. Aannemelijk is dat eiseres 4 uur nodig heeft gehad voor de zitting en de reis heen en terug. Verweerder wordt op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht daarom veroordeeld om de kosten te vergoeden tot een bedrag van € 239,20 (verletkosten van € 200 en reiskosten van € 39,20).

18. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond wat betreft de navorderingsaanslag IB/PVV 2016;
- verklaart het beroep gegrond wat betreft de beschikking belastingrente;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar voor zover die betrekking heeft op de belastingrente,
- vermindert de beschikking belastingrente naar een te bereken bedrag over de periode 1 juli 2017 tot 13 weken na 23 oktober 2020;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van de uitspraak op bezwaar;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 239,20;
- gelast dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht van € 50 vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M. Smit, rechter, in aanwezigheid van mr. R.A. Jackson, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op

griffier	rechter
----------	---------

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (belastingkamer).

Als het een Rijksbelastingzaak betreft (dat is een zaak waarbij de Belastingdienst partij is), kunt u digitaal beroep instellen via www.rechtspraak.nl. Daar klikt u op "Formulieren en inloggen". Hoger beroep instellen kan eventueel ook nog steeds per brief op de hierna vermelde wijze.

Betreft het een andere belastingzaak (bijvoorbeeld een zaak waarbij een heffingsambtenaar van een gemeente of een samenwerkingsverband partij is), dan kan het hoger beroep uitsluitend worden

ingesteld door verzending van een brief aan het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (belastingkamer), Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Bij het instellen van het hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

1. bij het hogerberoepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het hogerberoepschrift moet, indien het op papier wordt ingediend, ondertekend zijn. Verder moet het ten minste het volgende vermelden:
  - a. de naam en het adres van de indiener;
  - b. de datum van verzending;
  - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
  - d. de redenen waarom u het niet eens bent met de uitspraak (de gronden van het hoger beroep).